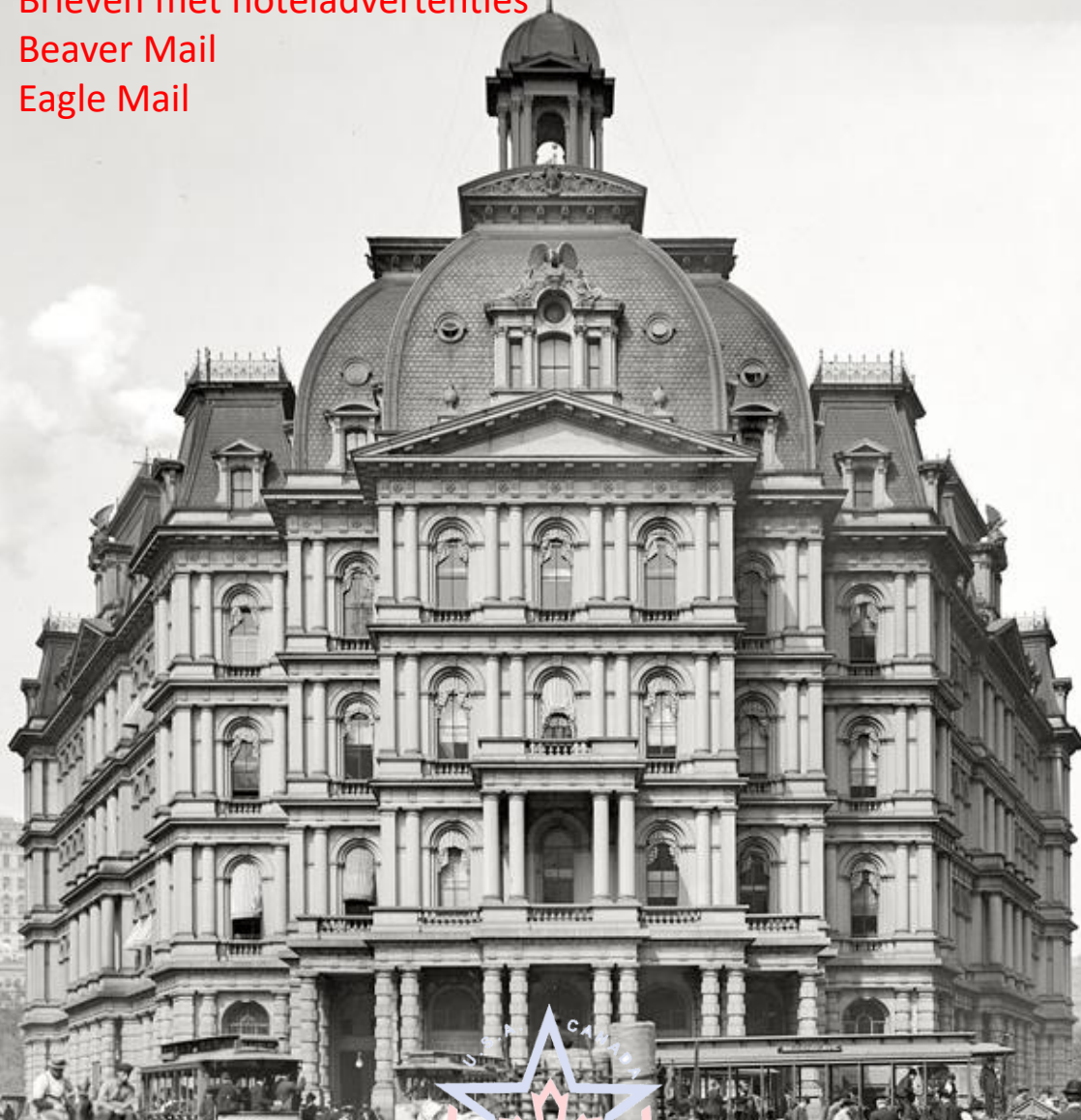

USCA POST

Extra editie met:

- ❖ Postkantoren in New York City
- ❖ Brieven met hoteladvertenties
- ❖ Beaver Mail
- ❖ Eagle Mail

USCA bijeenkomst op zondag 11 juni 2023 in Tiel

Als afsluiting van het postzegelseizoen houden we ook dit jaar weer de traditionele extra juni bijeenkomst. De quiz van Theo, een gratis lunch en een benefietveiling waarvan de opbrengst in zijn geheel voor de vereniging is. Hier moet u dus bij zijn! Ruim uw kasten en zolders op en lever uw overvloedige filatelistische materiaal bij binnenkomst in. Een ander kan het goed gebruiken en onze vereniging kan met de opbrengst weer wat extra's doen.

Het belooft een geweldige bijeenkomst te worden, waar rondom het programma uiteraard ook weer ruim tijd is om te postzegelen en bij te praten.

Het programma:

- 09.30 uur: Zaal open
- 11.05 uur: Welkom en berichten van de voorzitter, Wout Janse
- 11.15 uur: De traditionele quiz van Theo
- 12.30 uur: Gratis lunch
- 13.30 uur: Benefietveiling
- 16.00 uur: Einde bijeenkomst

Adres: Zalencentrum De Schakel, Scheeringlaan 4a, Tiel

Terug- en vooruitblik

Het verenigingsjaar 2022-23 zit er al weer bijna op. Met een goed gevoel kunnen we terugkijken op een fantastisch jaar. Gezellige en druk bezochte bijeenkomsten, uiteenlopende presentaties, aantrekkelijke veilingen, zoom-bijeenkomsten, de USCA Post goed gevuld en veel actieve leden die gebruikmaken van onze nieuwtjesdienst, rondzending en bibliotheek.

We zijn dus als vereniging springlevend en reden te meer om ook volgend seizoen deze lijn door te trekken. Als bestuur hopen we weer op uw actieve deelname. Daarbij kan ook uw inspraak bijdragen tot succes. We vernemen dus graag punten ter verbetering en/of uw specifieke wensen over te presenteren onderwerpen of te publiceren artikelen.

USCA Post

Afgelopen seizoen hebben meerdere leden 'de pen' gevonden en een artikel met ons gedeeld. Hiervoor hartelijk dank. Maar u voelt het al aankomen, we hebben altijd behoefte aan meer. Schroom niet en deel uw verhaal. En om de drempel iets te verlagen zorgen wij in overleg voor de opmaak.

Redacteur USCA Post

Wij zijn nog steeds op zoek naar een nieuwe redacteur. Is het misschien iets voor u? Neem eens vrijblijvend contact op met Wout Janse (06-26875568) of Hans van Gils (0343-759454).

Nieuwtjesdienst USA

We krijgen veel complimenten over de geleverde nieuwtjes. Hartelijk dank hiervoor. In juli kunt u de volgende zending nieuwtjes verwachten. Leden die vanaf nu ook niets willen missen kunnen zich altijd als deelnemer aanmelden bij Anja van Meteren (0343-759454). De uitgiften 2023 kunnen indien gewenst alsnog vanaf januari worden geleverd. Meld u aan en steun zo ook uw vereniging.

Rondzending

Om de rondzending ook volgend seizoen weer succesvol te laten verlopen hebben we dringend goedgevulde rondzendboekjes nodig. Deelnemers aan de rondzending zoeken niet het gewone massagoed. Maar wel: klassiek, modern gebruikt van de laatste 10 jaar, precancels, perfin, plaatnummers, stempelvarianties, officials, revenues, e.d. Besteed de regenachtige dagen nuttig en plak uw materiaal zorgvuldig in. Lege rondzendboekjes zijn gratis te verkrijgen op onze bijeenkomsten of te bestellen bij rondzendcommissaris Nic Bender (06-51593769).

Veiling

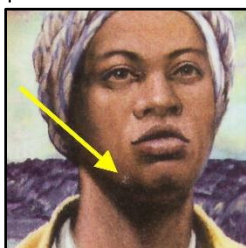
Inmiddels weet een ieder wel dat het kopen op onze veiling voordelig is. Dat verkopen van uw verzameling of overvloedige zegels ook lucratief is behoeft misschien wat aandacht. Voor de veiling is 'goed en niet alledaags' materiaal altijd welkom. Veilingkaartjes zijn gratis te verkrijgen bij veilingcommissaris Martin van der Vliet (06-27210710). Nog nooit wat ingeleverd? Laat u desgewenst adviseren.

Dat Charles III als als koning op Canadeese postzegels zou verschijnen komt niet als een verrassing. Maandag 8 mei was het moment. De eerste uitgifte is een boekje van 10 waarop hij "En face" in het zwart-wit is afgebeeld. Door de fraaie foto van fotograaf Alan Shawcross komt hij in ieder geval op deze Canadese zegel goed uit de verf.

In de vorige Bever Mail las u iets over constante plaatfouten die in de Unitrade catalogus zijn opgenomen.

Bij de herdenkingszegel van Chloe Cooley die dit jaar verscheen is ook al een plaatfout ontdekt. Deze wordt op eBay aangeboden als "Birthmark variety". Of het bij deze moedervlek gaat om een constante plaatfout en in de catalogus wordt opgenomen is

nog te bezien. In ieder geval reden genoeg om als ze op uw post verschijnt het vergrootglas tevoorschijn te halen. In het boekje van 6 zit de variatie op de onderste rechter zegel.

Canadese zegels worden niet al te vaak vervalst aangetroffen, maar ze zijn er wel. Ook dit Canadese \$1.05 Deer boekje van Ashton Potter uit 2000 moest er jaren geleden al aan geloven (Unitrade BK239). De Counterfeit is redelijk zeldzaam, maar in voorkomend geval te herkennen aan een veel grovere litho druk. Het labeltje boven in het boekje geeft het geheim prijs. Toch leuk als je weet waar je op moet letten.

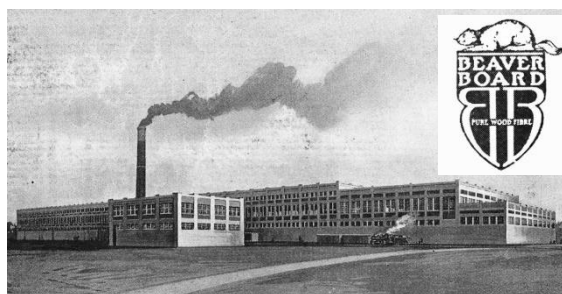
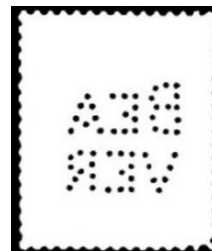
Originele druk, gladde structuur en bars met waffelpatroon

Counterfeit, structuur grover en bars zonder waffelpatroon.

Het Canadese nationale dier de bever houden we binnen deze rubriek natuurlijk nauwlettend in de gaten als het gaat om filatelistische raakvlakken. De hiernaast afgebeelde perforatie BEA/VER trok natuurlijk direct de aandacht. De perfin is van de Beaver Board Company. Deze firma produceerde wand- en plafondbekleding en had naast vestigingen in Amerika ook een fabriek in Thorold, Ontario.

Bij Canadese zegels is deze perfin gevonden op de 1 cent King Edward VII (Unitrade 89) en de 1 en 2 cent Admiral uitgifte King George V (#104 en 106). Maar ook het hoofdkwartier in Buffalo, New York gebruikte deze perforatie bij Amerikaanse postzegels. De perfin is terug te vinden in de US perfin-catalogus (Catnr B92). Een leuke brug tussen de US en CA (USCA).

Maar niet alleen de Beaver firmaperforatie slaat een brug tussen de beide landen. Ook hun product. Schilders gebruikten soms de panelen van de Beaver Board Company om hun werk te vereeuwigen. Voor de thematische verzamelaars onder ons "nice to know" toch?

Dit beroemde schilderij *American Gothic* uit 1930 van Grant Wood is geschilderd op een paneel van de Beaver Board Co.

Zeven samenwerkende Canadese landschapsschilders (*The Group of Seven*) vertrouwde regelmatig hun olieverf toe aan de panelen van de Beaver Board Co. Op vele Canadese postzegels wordt hun werk vereerd.

In deze rubriek Beaver Mail proberen we altijd nieuwtjes en wetenswaardigheden op te nemen. Heeft u een niet alledaags onderwerp of leuk verhaaltje om met de leden te delen laat het ons (de redactie) dan weten. Een briefje is genoeg. Wij zorgen wel voor de opmaak.

Als verzamelaar van Amerikaanse postzegels heb je toch vaak bewust of onbewust affiniteit met de stad New York. Of dit nu is vanwege de Nederlandse kolonisten die daar vanuit hun eerste nederzetting een welvarend handelscentrum maakten, een handelscentrum dat uitgroeide tot de huidige metropool. Of mogelijk vanwege de aanblik van het vrijheidsbeeld dat statig en fier al meer dan 100 jaar de bezoekers begroet en indrukwekkend op de 15c groene luchtpostzegel is afgebeeld die u als kind mocht ontvangen op de post van een ver familielid.

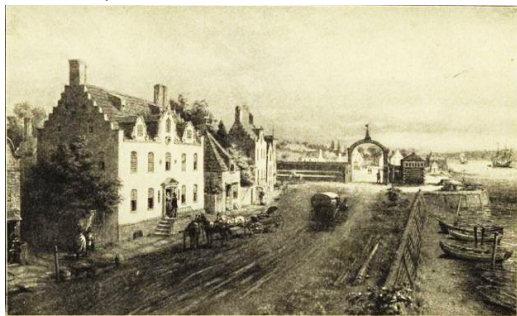
In ieder geval is New York historisch maar vooral filatelistisch zeer geliefd bij veel verzamelaars. Of dat nu gaat om de lokale postzegels van de vele particuliere postbedrijven die de stad in de negentiende eeuw telde; de fancy cancels van de New York Foreign Mail; post van de postzegelhandelaren uit Nassau street; in NYC gehouden postzegelshows of thematische onderwerpen die een relatie hebben met de stad. Binnen onze vereniging kom je verzamelaars van deze onderwerpen allemaal tegen. Zo ook verzamelaars van poststempels afkomstig van de vele postkantoren die de stad rijk is of was. Een geweldig interessant gebied.

Naar aanleiding van de enthousiaste reacties op de gehouden presentie in Geldermalsen plaatsen we dit artikel. Zodat u ook vanuit uw huiskamer het verhaal nog rustig kunt lezen. Na het historische deel proberen we u te enthousiasmeren om uw verzameling te verrijken met eenvoudige stempels en poststukken die in een juiste setting toch heel bijzonder worden. Maar we beginnen bij het begin.

Het eerste postkantoor

Alhoewel er in 1639 bij de Engelse kolonisten al sprake is van een overzeese postregeling, komen die er voor de Nederlandse kolonisten in de stad New York (eigenlijk moet ik zeggen Nieuw Amsterdam), pas later. De eerste postale reglementen die daar van kracht waren stammen uit 1652. Brieven moesten worden verzameld en gebundeld voordat deze werden verscheept. Vanwege de oorlog met de Engelsen die in dat jaar uitbrak werden op last van Peter Stuyvesant Engelse brieven gecontroleerd. Een vroege vorm van censuur.

Brieven werden in eerste instantie verzameld in de stadsherberg, die in 1642 in steen was opgetrokken aan de rivieroever op Pearl street 73.

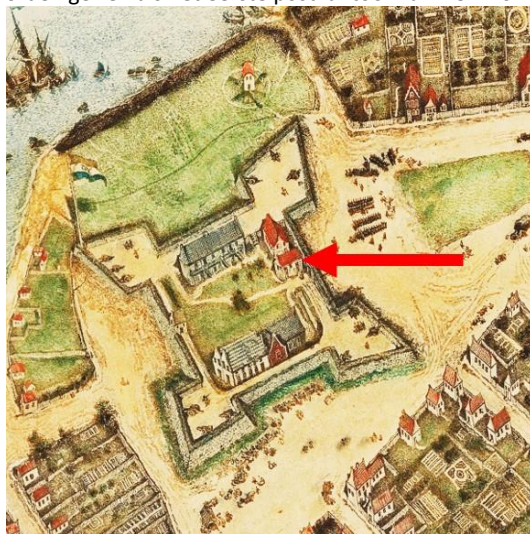
PEARL STREET IN THE SEVENTEENTH CENTURY

Dit gebouw diende niet alleen voor vertier en feesten, maar ook als rechtszaal en gevangenis. Later is het gebouw

verbouwd als stadhuis, "Grote Huis" (City Hall) en tot 1700 in gebruik geweest. Er wordt beweerd dat de fundering er nog steeds ligt.

De post werd door de fiscaal (tevens schout) geregistreerd en naar de schepen gebracht of afgehaald. Hij vervulde dus ook de functie van "Posthouder". Belangrijke brieven gingen aan hem voorbij, want die werden als officiële post vervoerd door gerechtskoeriers.

De postale reglementen, die vanuit Nederland door de West Indische Compagnie waren opgesteld, werden in 1660 vanwege de vele klachten, aangescherpt met het voorschrift "Veilig vervoer van brieven". Naar aanleiding van dit voorschrift liet Peter Stuyvesant in het secretariaat van Fort Amsterdam een kist plaatsen waarin de uitgaande post werd verzameld. De secretaris, Cornelis van Reijven, werd de eerste posthouder. Brieven dienden te worden geregistreerd en de afzender moest een tarief van 3 stuivers in "wampum" (witte en paarse kralen gemaakt van schelpen) voldoen. Indien gewenst kon de afzender hiervoor een reçu als bewijs van verzending krijgen. Schippers en zeelui mochten, op straffe van een boete, geen privépost meer vervoeren. De secretaris had de bevoegdheid om te beslissen welk schip de post mocht vervoeren. Het secretariaat in Fort Amsterdam kan dus worden gezien als het eerste postkantoor van New York.

Fort Amsterdam met het secretariaat rechts naast de ingang

Het vervolg

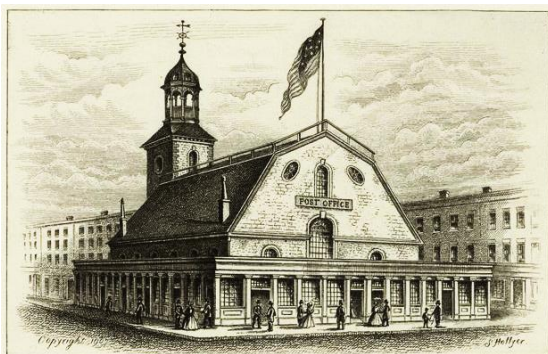
In 1665 wordt Nieuw Amsterdam veroverd door de Engelsen en ze hernoemden de stad "New York". De stad werd in 1667 terugveroverd, maar vervolgens geruild voor Suriname.

In 1673 opende de gouverneur van New York Colony, de Engelsman Francis Lovelace, een maandelijkse postroute tussen New York en Boston. Beter bekend als de "Old Boston Post Road", tegenwoordig U.S. Route 1.

De Engelsen stelden de North American postal service in, waarna William Penn in 1683 in Philadelphia het eerste postkantoor opende en daar het hoofdkwartier vestigde. In 1710 verplaatste de toenmalige Engelse Postmaster General John Hamilton het hoofdkwartier naar New York.

New York verbleef ruim een eeuw onder Engels bewind, maar de onafhankelijkheidsoorlog zorgde ervoor dat op 25 november 1783 de laatste Engelse troepen New York verlieten. Het nieuwe Continentale Congres benoemde op 26 juli 1775 Benjamin Franklin tot eerste Postmaster General. Het Post Office Departement (USPOD) werd door hem in het leven geroepen. Op dat moment waren er landelijk ca. 75 postkantoren en 3500 kilometer aan postroutes te onderhouden.

In 1692 kreeg New York een eigen postkantoor op Broadway tegenover de Beaver street. Dat bleef daar tot 1804, waarna het tot 1825 verhuisde naar nummer 29 in William Street, corner of Garden Street. Vervolgens huurde men het Academie gebouw in Garden Street, waarna in 1827 het postkantoor werd ondergebracht in de kelder van "The Merchants' Exchange", nu de locatie van het Customs House. Dit gebouw ging ten onder door de grote brand in 1835, waarna men de dag erop tijdelijk een nieuw postkantoor vestigde in een stenen gebouw in Pine, vlak bij Nassau Street en vervolgens in The Rotunda, City Hall Park. Deze laatste locatie bleek al spoedig te klein en in 1845 kocht het USPOD voor een slordige \$350.000 de Middle Dutch Church in Nassau Street.

*Middle Dutch Church in Nassau street,
later veelal aangeduid als "The Old Post Office"*

De kerk was feitelijk ongeschikt als postkantoor voor een stad als New York, maar men moest het er mee doen. Als je er goed over nadent is het filatelistisch gezien wel een gedenkwaardige plaats. Hier verkocht men in 1845 de beroemde 5c Postmaster' Provisionals die de Postmaster van New York, Robert H. Morris, als voorloper van de eerste federale uitgifte had uitgegeven. En twee jaar later verkocht men vanuit dit postkantoor ook de eerste emissie uit 1847.

De inwoners waren toen minder onder de indruk van de prestaties van het USPOD. Lokale bezorgdiensten profiteerden en pakten het gat in de markt. De wetgeving liet het toe en bedrijfjes schoten als paddenstoelen uit de grond. De regering moest ingrijpen om de status van het Departement te waarborgen. Een wet legde de geprivatiseerde bezorgdiensten voor post aan banden en te gelijker tijd opende men van lieverlee meer (hulp) postkantoren (Postal Stations of Branches), want de stad was te omvangrijk geworden voor één centraal postkantoor.

Zo rond 1865 werkten er vanuit het centrale postkantoor en de Stations wel zo'n 700 postbeambten. Die moesten dan ook dagelijks 155.000 poststukken doorzenden naar andere steden, 120.000 brieven en 20.000 stuks reclaimedrukwerk in de stad bezorgen of verwerken in de 7000 postbussen die in het postkantoor waren ondergebracht. Per dag diende men vanuit het hoofdkantoor 72.000 poststukken door te sturen naar andere stations in de stad. Die poststukken werden vervolgens in hun eigen sector bezorgd.

Het aantekenloket verwerkte per dag ongeveer 500 aangetekende brieven. Om maar te zwijgen over de hoeveelheid werk wat dagelijks moest worden verzet om ruim 200 ongefrankeerde enveloppen aan te manen voor betaling en de honderden onjuist geadresseerde brieven, waarvan veel uiteindelijk in het Dead Letter Office bleven liggen. Naast het verwerken van geldwissels (Money orders) werden er ook nog postzegels verkocht met een waarde van wekelijks \$44.000. Dat zijn heel wat zegeltjes als je bedenkt dat de meest gebruikte frankeerwaarden zo tussen de 1 en 10 cent lagen.

Post kon in die tijd worden afgegeven aan het hoofdkantoor of de Stations. Toen dit niet toereikend bleek plaatste men 700 brievenbussen aan de lantaarnpalen. De zgn. lamp-post-boxes. Die moesten natuurlijk ook dagelijks worden gelegegd, maar aan personeel geen gebrek. Wel aan efficiënte werkruimte in het oude postkantoor. Daar was men het vanaf meet af aan in 1845 al over eens. Maar de ambtelijke molen liep in die tijd ook al niet zo snel. Uiteindelijk autoriseert in 1857 de President het Congres om een nieuw postkantoor voor New York te bouwen. Dat mocht maximaal \$500.000 gaan kosten. Maar pas in 1866 wordt er door het congres een commissie benoemd om dat te realiseren, want in de tussenliggende tijd moest er eerst nog een burgeroorlog worden uitgevochten. De te verwerken post in het oude postkantoor was inmiddels (1866) gegroeid van 10 tot 100 ton per dag. Maar die druk gaf geen impuls aan de ambtelijke molen, want de keuze voor nieuwbouw werd rustig als "wedstijd" uitgeschreven. Architecten konden hiervoor meedingen om in aanmerking te komen. De keuze viel op Alfred B. Mullett, die met een look-a-like Frans renaissance gebouw de voorkeur van de commissie kreeg.

*City Hall Post Office and Courthouse omstreeks 1910
"Een omstreden ontwerp."*

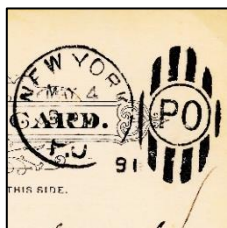
De publieke opinie vond het gebouw een lachertje. Een ouderwetse stijl wat al lang uit de mode was. De gekozen locatie tegenover City Hall Park was in augustus 1869 beschikbaar en na een jaartje stond de buitenkant van het gebouw fier in het zonlicht, maar het duurde nog tot 1880 voordat het interieur was aangebracht en het City Hall als postkantoor en als rechtbank in gebruik kon worden genomen.

Postal Stations

Even terug naar de eerste helft van de 19^e eeuw, toen het inwoner aantal van New York extreem snel toenam. Het regende klachten over de bereikbaarheid van het postkantoor. Door de groei van de stad diende men steeds langere afstanden af te leggen om een brief te posten of de post op te halen. De postautoriteiten speelden daar slecht op in. Pas in 1837 werd het hoofdpstkantoor bijgestaan door een tweede postkantoor, maar dat was absoluut niet toereikend om de problemen op te lossen.

Uiteindelijk kreeg in 1857 het hoofdpstkantoor steun van de eerste "hulp" postkantoren. Aangeduid als "Station" met een toegevoegde hoofdletter A t/m G. In 1862-63 werden de Stations G, J t/m O geopend. De Stations waren allemaal gelegen ten noorden van het hoofdpstkantoor en iedere Station was verantwoordelijk voor een sectie van de stad. Ze bezorgden de post aan de inwoners van hun stadsdeel, leegden de lantaarnboxen en post voor buiten hun regio werd gebracht naar het hoofdpstkantoor. De buitenlandse bestemmingen vervoerde men naar het Foreign Mail Station.

Het poststempel was in de meeste gevallen een ovaal of een duplex handstempel met een ellips killer waarin de letter van het betreffende station was vermeld. In sommige gevallen was de letter van het station ook in het ronde stadsstempel (Dial) vermeld.

Hoofdpstkantoor PO en nummer 3 van de postbeambte

Station K en Station A

Het hoofdpstkantoor vermeldde PO (Post Office) of een nummer in de ellips killer. Het nummer was de gerelateerd aan de postbeambte of de balie waar het poststuk was afgestempeld. Er verschenen vele andere soorten handstempels en machinestempels, waar vaak aan is af te leiden in welk postkantoor het poststuk gestempeld was.

In de loop der jaren was het een komen en gaan van postlocaties. Maar met het juiste boekwerk¹⁾ is exact na te gaan welk station waar en wanneer zat. Later in dit verhaal leest u hier meer over. Ook de benaming van een postkantoor dat onder het hoofdpstkantoor viel veranderde naargelang de regelgeving werd aangepast. Zo zien we in plaats van Station de termen "Branch" en "Annex" voorbijkomen.

Benaming en verschillen

Het hoofdpstkantoor duidde men aan als Post Office (PO), Main Post Office (MPO) of General Post Office (GPO). Er is geen verschil. Een hoofdpstkantoor is verantwoordelijk voor alle postaangelegenheden in de stad.

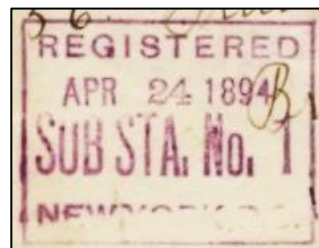
Onder het hoofdpstkantoor resorteerden naar behoefte een aantal postkantoren (Branch/Station/Annex). Deze kantoren hebben klantgericht dezelfde faciliteiten als het hoofdpstkantoor. Een brievenbus, briefbezorgers en loketten voor aangetekende stukken, verkoop van postzegels en het versturen van geldwissels. Inkomende post wordt gesorteerd en met een eigen poststempel ontwaard.

Soms kregen postkantoren zelfstandig de verantwoording voor een deel van de stad, waaronder ook weer postkantoren waren gelieerd. Zo kreeg de Bronx in 1937 de verantwoording over het eigen gebied vanuit Bronx Central Annex. De tot nu toe benoemde postkantoren waren allemaal de zgn. Level 1 kantoren met postbeambten in dienst en de locaties waren van de overheid. Hoe groot een postkantoor mocht zijn in huisvesting en aantal medewerkers werd periodiek vastgesteld in klasse 1 t/m 4, waar natuurlijk een zak met geld aan was verbonden. Het aantal inwoners van een wijk en de jaarlijkse omzet waren uitgangspunten voor het toe te kennen budget. Capaciteitsgebrek werd opgelost door het plaatsen van extra postfaciliteit.

In 1892 werden de eerste twintig geopend onder de naam "Sub-stations". Deze hulppostkantoren (Level 2 en 3) waren gesitueerd in winkels of andere privélocaties en veelal gerund door vrouwen. Ze waren gelieerd aan een lokaal Station en hadden minder bevoegdheden en geen postbodes. Je kon er post en pakketten afgeven, postzegels kopen, geldorders en aangetekende stukken verzenden. Ze hadden daarvoor een eigen aantekenstempel met het nummer van het Sub-station. In een enkel geval beschikte men ook over een eigen stadstempel.

Over de naamgeving van Stations, Branches en Sub-stations was

eind 19^e eeuw veel verwarring. Uiteindelijk besliste het departement in 1897 dat locaties met USPOD personeel en postbezorgers werden aangeduid met een letter of een naam (level 1 faciliteiten). De overige locaties (level 2 en 3) zouden worden aangeduid met een nummer.

Uiteindelijk verdween de term “Sub”, maar de nummers bleven gehandhaafd. In 1906 sprak men voor het eerst over “Contract Stations” en vinden we uiteindelijk op de stempels nog uitsluitend “Station met een nummer” die oplopen tot boven de 250. Of alle tussenliggende nummers daadwerkelijk als stempel zijn gebruikt is niet aan te geven. Ze zijn redelijk schaars en veel nummers zijn nooit gemeld. Op onze laatste bijeenkomst in Tiel trof ik de hier afgebeelde 15 cent Franklin aan met Station 233.

Terug naar het hoofdkantoor

Ondanks dat men niet erg tevreden was met het pompeuze granieten gebouw van Mullett was het als Main Post Office van de stad New York wel de spin in het web. Als we de cijfers op de achterzijde van een ansichtkaart uit ca. 1905 mogen geloven vielen er 47 branches, 251 sub-stations en 38 andere postkantoren (Stations) onder die ieder ook nog 76 branches onder zich hadden. Dat komt uit of 412 postlocaties voor de gehele stad. Of in deze opsomming ook de nieuwe stadsdelen (Boroughs), die vanaf 1898 aan de stad waren toegevoegd, zijn meegeteld, is niet te achterhalen. City Hall deed ruim 30 jaar dienst als hoofdkantoor, waarna de taak in 1914 werd overgenomen door een nieuw hoofdkantoor. Het Mullett gebouw werd in 1939 gesloopt.

Het nieuwe hoofdkantoor Pennsylvania Terminal Station was voor haar taak volledig berekend. Gebouwd boven een knooppunt van spoorwegen die uitkwamen in het naast gelegen Pennsylvania (railroad) Station, kon post per spoor snel af en aan worden gevoerd. Toch diende men in 1932 door de toename van de enorme hoeveelheid pakketpost de westelijke vleugel te vergroten. Deze Annex werd Mogan Station.

General Post Office Building zo rond 1918

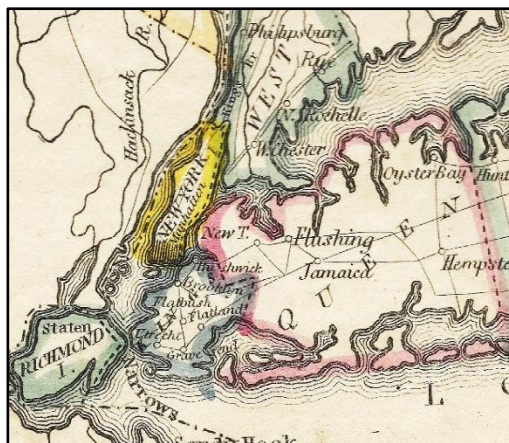
In 1918 werd de naam veranderd in General Post Office Building en in 1982 hernoemd tot James A. Farley Building. In 2006 werd het gebouw verkocht aan de overheid en sinds 2021 is in de grote post-sorteerruimte de Moynihan Train Hall gevestigd. De grote entreehal doet nog steeds dienst als selfservice postkantoor en een kleine ruimte is ingericht met een historische verzameling over de postdienst in New York.

Geografisch

Dat de gebiedsindeling van New York als regio en stad meerdere keren is veranderd komt niet als een verrassing,

maar is wel van invloed op de opzet van je verzameling. Daar over later meer. Eerst de basis.

In de periode 1814-1874 was de stad New York uitsluitend het eiland Manhattan en vormde met wat kleine omliggende eilandjes de provincie New York (New York County). Toen de stad in het noorden moest uitbreiden, begon het grondgebied van Westchester County te annexeren. In 1874 West Bronx en in 1895 East Bronx. In 1898 werden New York County (inclusief The Bronx), Kings County, een deel van Queens County en Richmond County onder één gemeentelijk bestuur gebracht.

Situatie van vòòr 1898

Het westelijke deel van Queens County werd samengevoegd met New York City als de Borough of Queens. In 1899 werd het resterende oostelijke deel van Queens County afgesplitst om Nassau County op Long Island te vormen. Brooklyn City, tevens het gebied Kings County werd het stadsdeel Brooklyn.

Het stadsdeel de Bronx maakte ook als provincie nog steeds deel uit van de provincie New York, maar in 1914 werd Bronx County afgesplitst van New York County.

De naam van het staddeel Richmond is in 1975 veranderd in “Staten Island”, terwijl het ook nog valt onder Richmond County (provincie).

De huidige 5 stadsdelen (Boroughs) van New York

Het verzamelen

De variatie in stempels en de herkenbaarheid van de herkomst maakt het aantrekkelijk om daar een verzameling van op te zetten. Daarbij komt dat er heel veel materiaal van New York is en veelal tegen betaalbare prijzen. Het is aan te bevelen om bij aanvang keuzes te maken over de omvang en opzet. Uitgangspunten bij de keuze van omvang kunnen zijn: een bepaalde periode, een geografisch gebied, een specifieke emissie, het soort poststempel of een combinatie van deze.

Geografisch gezien kan de keuze vallen om alle stadsdelen van New York te verzamelen of je daarin te beperken. In de meeste gevallen beperkt men zich eerst tot de postkantoren in Manhattan en de Bronx en als apart deelgebied Brooklyn. In een latere fase kan altijd nog Queens en Staten Island worden toegevoegd.

Met betrekking tot de tijdslijn wederom een keuze: geen limiet dus kiezen voor bv alle perioden of kiezen voor een specifieke periode. De gekozen periode is wel van invloed op de verdere mogelijkheden m.b.t. de gebruikte poststempels en emissies. De meest overzichtelijke manier is als je kiest voor een gebied en een specifiek poststempel en/of een emissie. Laat bij je keuze ook de financiële haalbaarheid mee spelen. Kies je bijvoorbeeld voor de New York Foreign Mail stempels, dan is de spoeling dun en de investering hoog. Daartegenover zijn bijvoorbeeld poststukken van rond de tweede Wereldoorlog er in overvloed en betaalbaar.

Het opzetten van de collectie vereist wederom een keuze: gesorteerd per postkantoor of gesorteerd per stempeltipe. Per postkantoor is het nadeel dat poststukken uit verschillende perioden bijeen zitten. En dat toont een minder aantrekkelijke albumvulling. Een opzet per stempeltipe toont poststukken uit de zelfde periode. Bij deze opzet kan je ook een keuze maken om je te beperken tot bijvoorbeeld uitsluitend handstempels of ook machinestempels. Of nog verder beperken tot enkele specifieke (machine)stempels. Een andere mogelijkheid is om je gebied af te bakenen door te kiezen voor poststukken uit New York gefrankeerd met zegels uit dezelfde serie. Begin gericht en uitbreiden kan altijd nog.

Uitgelicht

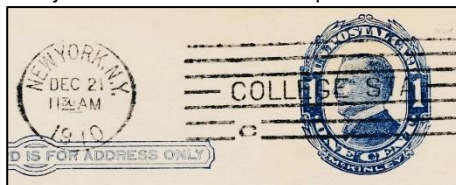
Het is niet te doen om in dit artikel alle stempels af te beelden, te benoemen en de lijst van de postkantoren uit die periode op te sommen. Deze zijn opgenomen in een checklist: "Postal Markings New York City & Boroughs stations" die terug te vinden is op onze website.

Als voorbeeld in dit artikel is gekozen voor een machinestempel uit de periode 1910-1970 en de postkantoren in Manhattan en de Bronx die dit stempel hebben gebruikt.

Het meest geschikt hiervoor zijn de machinestempels van de firma International Postal Supply Company waarbij de naam van het betreffende postkantoor in de Killer tussen horizontale lijnen staat.

International Machine Cancel met horizontale bars

De machinestempels van "International", zoals de firma in het kort wordt genoemd, zijn van andere firma's te onderscheiden middels het jaartal wat altijd onder in het ronde stadsstempel (Dial) staat. Ze hebben drie typen met horizontale bars gebruikt. De poststempel met het station tussen zes lijnen komt (zover als nu bekend) alleen voor met Station en letteraanduiding. De stations tussen de vier en zeven lijnen met de naam van het postkantoor.

International Machine Cancel met zeven horizontale bars

International Machine Cancel met zes horizontale bars

International Machine Cancel met vier horizontale bars

Een verzameling komt het best tot zijn recht door hele poststukken op te nemen. Kijk dan vooral naar aantrekkelijke poststukken. Zo kan het adres van de afzender een aanwijzing geven over de afstand naar het gebruikte postkantoor. Een brief met advertentiecachet toont vaak iets over de tijdsgeest waarin het poststuk is verzonden, maar ook een bijzondere buitenlandse bestemming is leuk. Let ook eens op de naam van de afzender of geadresseerde. Dat kan natuurlijk een prominent figuur zijn geweest. Allemaal interessante informatie om toe te voegen aan uw albumblad.

De basis ligt bij een goed leesbaar poststempel, maar een poststuk met een stukje geschiedenis maakt van uw collectie echt iets bijzonders.

Aangezien de naam van het postkantoor voorkomt in de Killer, zijn deze machinestempels ook uitermate geschikt

om op losse zegels aan de verzameling toe te voegen. Pas wel op of de naam van het postkantoor inderdaad behoort tot New York, want deze stempels zijn ook in andere steden gebruikt.

Stations tussen horizontale bars komen het mooiste tot zijn recht op horizontale grootformaat zegels.

Manhattan

We richten ons nu op de stempels met de naam New York N.Y. in de Dial en een naam van een postkantoor tussen de horizontale lijnen. Maar als verzamelaar wil je natuurlijk graag weten om hoeveel verschillende locaties het gaat. "Ben ik compleet? Waar moet ik nog naar zoeken?"

Dat is een aardige puzzel, maar met de juiste documentatie is er goed uit te komen. Het voornaamste boekwerk is: *New York Postal History, The Post Offices and First Postmasters from 1775-1980*.¹⁾

De postkantoren staan per gebied alfabetisch op naam. Aan de hand van een openingsdatum en een eventuele sluitingsdatum is de periode aangegeven dat het postkantoor onder de betreffende naam operationeel was of is. Bij naamswijziging wordt de eerdere naam vermeld en/of verwezen naar de nieuwe naam. En dat gebeurde nogal eens. Voor de eenvoud is er een schematisch overzicht gemaakt dat u op onze website aantreft.

In het boek is het nummer van het postcodegebied opgenomen, maar geen adres of locatie waar het betreffende postkantoor gevestigd was.

Om de locaties van de verschillende kantoren uit die periode toch in kaart te brengen kan je gebruik maken van de berichtgeving in de New York Times. En een goede bron zijn de vele publicaties over de Pneumatic tube Mail Service. Een pneumatische transportbuis die de verschillende postkantoren met elkaar verbond. Een leuk onderwerp, maar een verhaal apart.

Het circuit van postkantoren die rond 1915 aaneen waren geschakeld door de Pneumatic tube.

De poststukken die met de transportbuis tussen de Stations zijn vervoerd, zijn jammer genoeg niet als zodanig aan een stempel of aantekening te herkennen.

Naast de postkantoren die op het circuit van de tube lagen, waren er nog een aantal postkantoren waarvan de locatie op een andere manier moest worden vastgesteld. De uitkomst daarvan is verwerkt in de checklist.

In het overzicht is te zien dat de meeste postkantoren zijn aangeduid met een letter. Sommige bestaan al vanaf 1857 en andere stammen uit een latere periode. Zoals al aangegeven hield de discussie over naamgeving de geleerden binnen het USPOD goed bezig. Zo werden rond 1940 sommige Stations opeens als "Annex" aangeduid. Maar de meest ingrijpende aanpassing was dat letteraanduiding moest plaats maken voor een naam.

In 1946 en 1947 werden alle Stations met een letter hernoemd. Het totaal aan verschillende postkantoorstempels is dus geen optelsom van de verschillen in de namen. Inzicht in de periode dat een postkantoor onder een specifieke naam in bedrijf was, is dus wel van belang. Hier een overzicht van de naamtransitie die plaats vond in Manhattan en de Bronx 1946-47.

Station A	1 jul 1947	Prince Station
Station B	1 okt 1946	Knickerbocker Station
Station C	1 feb 1947	Village Station
Station D	1 apr 1947	Cooper station
Station F	1 apr 1947	Murray Hill Station
Station G	1 apr 1947	Radio City Station
Station H	1 jun 1947	Cathedral Station
Station I	1 okt 1946	Morningside Station
Station J	1 jun 1947	Manhattanville Station
Station K	1 okt 1946	Gracie Station
Station L	1 jun 1947	Triborough Station
Station M	1 apr 1947	Audubon Station
Station N	1 okt 1946	Ansonia Station
Station O	1 jul 1947	Old Chelsea Station
Station P	1 feb 1947	Bowling Green Station
Station R	1 apr 1947	Hub Station
Station S	1 feb 1947	Howard Station
Station T	1 apr 1947	Morrisania Station
Station U	1 apr 1947	Hell Gate Station
Station W	1 okt 1946	Planetarium Station
Station X	1 jun 1947	Mott Haven Station
Station Y	1 feb 1947	Lenox Hill Station

Met dit overzicht in de hand is het de uitdaging om poststempels van Stations met letteraanduiding te vinden na de transitiedatum en van de nieuwe naam een poststempel met een zo vroeg mogelijke datum. Bij voorkeur op de dag van de naamgeving.

Afsluitend

Hopelijk is uw interesse gewekt in de historische sporen die de stempels op poststukken en postzegels achterlaten. Ook met een klein budget kan er een fraaie verzameling mee worden gemaakt.

Zoals al eerder gezegd is het niet haalbaar om alle mogelijke poststempels in dit artikel de revue te laten passeren. Wel kunt u meer inspiratie opdoen aan de hand van de presentatie die op 13 mei jl. is gehouden en de uitgebreide checklist. U vindt ze op onze website.

¹⁾ Dit boekwerk is digitaal te vinden op onze website.

Het verzamelen van reclame-enveloppen (advertising covers) geeft binnen onze postzegelhobby een fantastisch mogelijkheid om ook eens te kijken vanuit het historisch perspectief waaronder een brief verzonden werd. Welke bedrijf of instantie nam de moeite om een enveloppe met reclame te laten bedrukken.

Een aparte categorie zijn de brieven die vanuit een hotel zijn verzonden. Wie op zoek is naar (Amerikaanse) enveloppen met hotelreclame komt terecht in een boeiende wereld. Een wereld die teruggaat tot voordat er postzegels gedrukt werden. Ook die hotelbrieven zijn te herkennen door een bijzonder handstempel.

Vaak hadden hoteliers hun eigen bezorgdienst naar het postkantoor. Stampless covers met hotelstempels van voor 1850 zijn zeer gezocht en vaak peperduur.

Maar zeker zo interessant zijn de enveloppen van eind achttienhonderd tot rond de tweede wereldoorlog. Haast onuitputtelijk en bijvoorbeeld via eBay genoeg te koop, vaak tegen redelijke prijzen.

Je verdiepen in deze brieven is interessant, en een aantal is hier te zien, maar laten we eerst eens op zoek gaan naar algemene informatie over hotelpost.

Zoekdienst

Vreemd genoeg is er in publicaties weinig over hotelcovers te vinden. De zoekdienst van de American Philatelic Society (APS) die tegen betaling zijn omvangrijke archief doorzoekt, vond slechts twee verhalen over dit onderwerp. In het tijdschrift *Historian: Room for rent: 'Hotel advertisement covers of the Philadelphia Centennial of 1876'* en in het magazine *La Posta: 'Hotels adorn the covers'*. Daaruit komt naar voren dat hoteleigenaars al vroeg de waarde inzagen van enveloppen met minimaal de naam van hun etablissement erop. De concurrentie was er ook naar. Aan het eind van de negentiende eeuw verrees het ene hotel na het andere. Zelfs kleinere gemeenschappen wilden wel minimaal zo'n verblijfplaats hebben. Maar het kon ook overdadiger. Ten tijde van het eeuwfeest in Philadelphia waren er in die stad liefst 59 hotels met meer dan vijftig kamers. Twaalf daarvan gloednieuw.

In Boston verrees rond 1890 zoveel rijzige hotels dat de inwoners begonnen te morren. De skylines van steden begonnen overal te veranderen dankzij het gebruik van stalen frames, waardoor panden hoger konden worden dan traditionele metselwerkgebouwen. Voor velen in Boston was dit een reden tot bezorgdheid en in 1892 stelde de stad hoogtelimieten in van 40 meter in het centrum.

Door de enorme concurrentie was adverteren een must om overeind te blijven. Dus alles werd aangegrepen om herkenbaar te zijn. Wat beter dan gratis adverteren op

brieven die het hele land en zelfs ver over de grens de potentiële klanten bereikten.

Aparte ruimte

Hotelgasten die iets wilden schrijven en versturen konden terecht in een aparte ruimte vlakbij de lobby. Daar lagen naast schrijfgereedschap ook enveloppen en briefpapier klaar. Maar de ene dienst was de andere waard. Dus stond op al het materiaal minimaal naam en adres van het hotel. Veelal was de enveloppe gesierd met een fraaie afbeelding van het hotel. Of met een logo. Vaak een lust voor het oog. Tevens kon men als hotel ook specifieke bijzonderheden vermelden over bijvoorbeeld doelgroep, faciliteiten, veiligheid, ed.

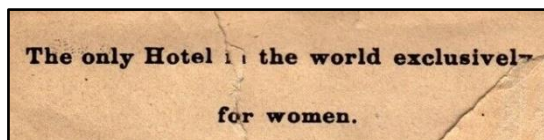

In aanvang waren de afbeeldingen eenvoudig van ontwerp, maar sommige hoteliers gebruikten al vrij vroeg kleur om extra aandacht te trekken.

Een bijzonder hotel

De eenzame reiziger die begin vorige eeuw bij het vallen van de nacht bij het Martha Washington hotel in New York City aanklopte op zoek naar een kamer, kreeg een onverbiddelijk nee te horen. De reden? Het hotel was exclusief voor dames. Mannen kwamen er alleen in als ze samen met een vrouw iets wilden eten in het restaurant. Maar er slapen? Beslist niet. De reiziger had het kunnen weten als hij een envelop van het hotel had kunnen bekijken. Op de achterkant stond het duidelijk vermeld.

Het Martha Washington hotel was het enige hotel ter wereld exclusief voor vrouwen.

Brandveilig

De fraaiste hotelenveloppen lokken extra klanten, moeten de hoteliers hebben gedacht. Ze pakten dan ook uit met fraaie illustraties en wervende teksten zoals: ons hotel is geheel brandveilig. Niet zo vreemd, want hotelbranden kwamen nogal eens voor. Op 10 januari 1883 verwoestte het vuur het Newhall House Hotel in Milwaukee waarbij 71 personen het leven lieten. Nog dodelijker was de brand op 17 maart 1899 in het Windsor Hotel in New York met 86 overledenen.

Het vermelden dat het hotel "brandveilig" was moest de angst voor een hotelbrand wegnemen.

Soms werd de achterkant van de enveloppe volledig gebruikt om mededelingen te doen over de faciliteiten, maaltijden en de omgeving. Ook de kamerprijs werd vaak genoemd. Rond 1900 lag die voor de meeste hotels op één tot drie dollar. Lekker goedkoop? Valt tegen. De dollar van 1907 bijvoorbeeld zou nu bijna €33 waard zijn.

Een andere aanduiding die vaak is terug te vinden gaat over de maaltijdverstrekking. Je had het Continental plan, het European plan en het American plan.

Het Europese aanbod was op zichzelf het duurst. Het betekende dat er voor alle maaltijden apart betaald moest worden. Maar er zaten twee kanten aan. Het bood ook de mogelijkheid om bij restaurants in de omgeving te gaan eten die minder prijzig waren dan de keukens van het hotel. Het continentale plan hield in dat een ontbijt was inbegrepen. Normaliter koffie of thee, vruchtensap en brood. Dit allemaal in verschillende gradaties want er waren hotels die verse muffins, croissants en scones aanboden. Het Amerikaanse plan bood het meest. Drie maaltijden per dag. Sommige hoteliers gaven gasten nog de mogelijkheid à la carte te betalen voor het eten. Of ze creëerden een Amiplan voor vaste clientèle. Dit alles was dikwijls terug te vinden op de hotelenveloppen.

Roemruchte hotels

Aan een brief met een fraaie afbeelding van een hotel zie je niet direct of er zich lugubere gebeurtenissen hebben afgespeeld die inmiddels de geschiedenisboeken vullen. Na wat speurwerk viel een artikel op over het Hollenden Hotel in het centrum van Cleveland. Allison V. Newbold schreef hierover:

"Duizenden verhalen kwamen voort uit dit eerbiedwaardige hotel. Het trok veel verschillende mensen

aan, onder wie verschillende presidenten van de Verenigde Staten, beroemdheden en professionele atleten. Toen Liberty E. Holden in 1885 het Hollenden Hotel opende, werd het al snel een belangrijk onderdeel van de stad. Het enorme gebouw was oorspronkelijk acht verdiepingen hoog, met duizend kamers en honderd privébadkamers. De Hollenden was voor zijn tijd een technologisch hoogstandje met een brandwerende constructie en elektrische verlichting. Het hotel had prachtige kroonluchters die de lobby verlichtten en de hotelkamers werden door het hele hotel verlicht door elektrische lampen, wat voor die tijd sensationeel was. Daarnaast bood het hotel vele voorzieningen, zoals een prestigieuze kapperszaak, een theater, een restaurant en populaire clubs.

Een van de meest bizarre gebeurtenissen in het Hollenden Hotel kreeg nationale erkenning van de New York Times. In maart 1905 pleegden een advocaat uit New York genaamd Henry L. Woodward en Charles A. Brouse, een handelsreiziger uit Toledo, Ohio, zelfmoord door zichzelf 's nachts neer te schieten. Woodward was een paar weken te gast in het hotel en stond erom bekend zwaar te drinken in Cleveland. Woodward had een niet-gemalde brief achtergelaten, terwijl Brouse dat niet deed. Deze dubbele zelfmoord was buitengewoon eigenaardig omdat deze mannen elkaar niet kenden, maar toch pleegden ze allebei op dezelfde manier zelfmoord tijdens de nacht in hetzelfde hotel. Er werd geen bewijs gepresenteerd om deze twee sterfgevallen met elkaar in verband te brengen of te koppelen. Interessant genoeg echter waren de revolvers waarmee de daden werden verricht van hetzelfde kaliber".

Het roemruchte Hollenden hotel in Cleveland.

Verzamelwaardig

Het is dus geweldig om te zien dat er vaak een noemenswaardige geschiedenis achter een hotel-enveloppe schuil gaat. Met internet is dit eenvoudig te achterhalen. Vaak hebben de hotels die nog bestaan historische gegevens op hun website staan. Of heeft de historische kring in een plaats wel iets te vertellen. Met een stukje tekst bij de cover kun je de bladzijde in je album dan ook nog aanvullen met een foto of ansichtkaart van het hotel rond de periode dat de brief is verzonden. Dan is dat weer een aardig extraatje om je collectie te verfraaien.

Hotelcovers verzamelen heeft één (klein) nadeel. Je computer 'denkt' dat je een reis naar Amerika plant en komt om de haverklap met hotelaanbiedingen in alle mogelijke steden. Het valt voor lief te nemen.

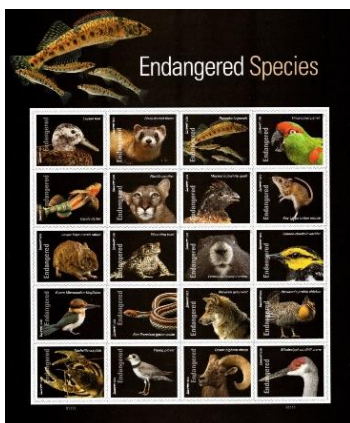

Met een vleugje Meteen met de deur in huis vallen. De USPS kondigde de tweede tariefsverhoging van dit jaar aan. Deze gaat in op 9 juli. Een lokale brief tot 1 ounce moet dan worden gefrankeerd met 66 cent, een ansichtkaart 51c en internationale bestemmingen voor brief en kaart met een "Global stamp" van \$1.50.

Je zou zeggen dat de USPS voldoende extra zakgeld binnen harkt met al die tariefsverhogingen. Waarschijnlijk

niet, want men heeft de inkomsten aangevuld met een kleurenproef editie van de Endangered Species uitgifte die vorige maand is verschenen.

Slechts 4000 exemplaren rolden van de drukpers die samen met een bijbehorend boek worden aangeboden voor \$59.95.

Een soort gelijke stunt haalde men ook al in 2013 uit met de her-uitgifte van de kopstaande Jenny en bij de serie treinen uit 2019. In 2020 zag de Mayflower uitgifte in zes kleuren het daglicht. Leuk, maar het is beter om je tot dit soort maakwerk niet te laten verleiden. Het geeft je verzameling echt niet meer kleur.

Dat elfjes niets dan goed brengen schijnt te kloppen. Kijk u maar eens naar uw Holiday Elves postzegelboekje wat eind 2022 verscheen (Scott 5725a). Misschien ontbreekt de horizontale tanding wel. In dat geval zit u op rozen, want Linn's Stamps news rapporteert tot nu toe slechts twee exemplaren van deze productiefout. Niet gevonden? Dan hebben ze u toch zand in de ogen gestrooid.

Als verzamelaar van Meter Stamps moet je alert blijven. Voor je het weet zit er weer iets nieuws op je post. Het hier afgebeelde label van 11 april 2023 is een nieuwe layout van quadient. Volgens de afzender begin maar

voor het eerst in gebruik genomen. De roze band met tagging is zowel actief onder de korte als onder de lange golf UV-

lamp. De firma quadient kennen we van voor 2019 als NeoPost. Deze van oorsprong Engelse firma die in 1924 is opgericht, is na bijna 100 jaar inmiddels wereldwijd een grote jongen en ziet ook in de US het gebruik van haar frankeermachines stijgen. Dus ook de komende jaren nog meer moois om aan de collectie toe te voegen.

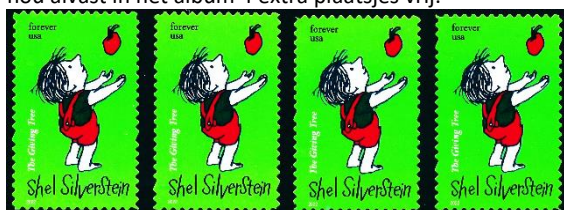
Vele postzegelontwerpen komen veelal niet verder dan de beoordelingscommissie en als filatelist is het niet interessant wat er de prullenbak in gaat. Toch willen we u de blik op de voorpagina van Scott Stamp Monthly niet onthouden. Deze ontwerpen waarbij het Jefferson Memorial onder de Amerikaanse vlag is afgebeeld, of in gelijke bewoording als alle andere uitgiften met de vlag: "Flag over Jefferson Memorial", zijn een aanblik zeker waard. Ze zijn toentertijd op voorhand ontworpen

door Ronald C. Sharp van het Bureau of Engraving and Printing (BEP) om een mogelijke tariefsverhoging voor te zijn. Maar de commissie had geenszins de wens om uiteindelijk te komen tot een reeks van postzegels waarop monumenten uit Washington DC onder de vlag schitterden. Het bleef dus bij de 20c Court House en 22c Capitol onder de vlag. Een serie met "Flag over Washington's Monuments" kwam er dus niet.

Goed nieuw voor de PNC die hardt. De serie rolzegels met 10 verschillende tulpen mag van Scott gewoon als strip van 10 worden opgenomen in de collectie. Het plaatnummer zou dan op de vijfde zegel moeten zitten. Gelukkig hebben ze het formaat van 11 achter zich gelaten, waardoor er voorheen altijd veel scrap overbleef en de strips van 11 extra prijzig werden.

Het zoeken naar moderne vervalsingen en die naast de echte uitgifte in de verzameling opnemen is een uitdagende manier om de druktechnieken en productie kenmerken goed met elkaar te vergelijken. Maar dat vonden ze in China waarschijnlijk niet genoeg, want de tweede counterfeit van Shel Silverstein die recent is ontdekt heeft vier verschillende tanding varianten. In het vel van 20 heeft iedere horizontale rij van 5 een andere Die cut. Verticaal met 1 of 2 zogenaamde "Cobra embedded" tanding en ook de hoekjes zijn per rij niet van dezelfde familie. Zoek zelf de verschillen op het plaatje hier beneden, zodat wanneer ze op uw post verschijnen u weet waar u op moet letten en hou alvast in het album 4 extra plaatsjes vrij.

En ja, goed gezien: twee rijen zijn een 1/2 mm kleiner.